Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Mochie

(s.v. 11 mai / s.n. 24 mai)

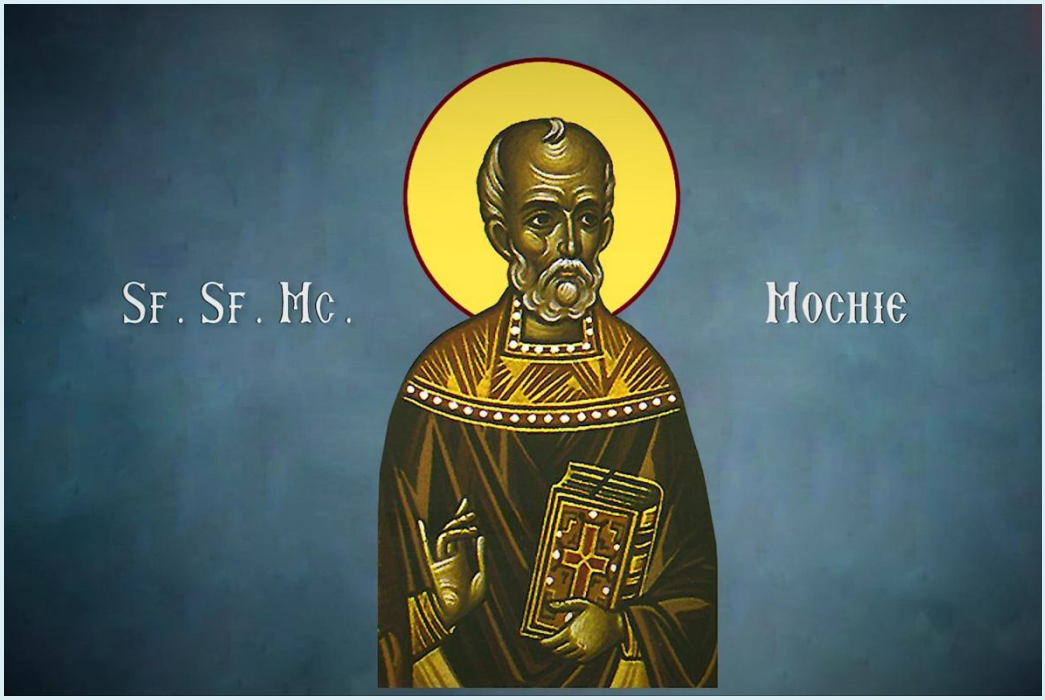

Sfântul sfinţit mucenic Mochie (s.v. 11 mai / s.n. 24 mai):

https://www.academia.edu/43031090/Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3it_mucenic_Mochie_11_mai_

https://archive.org/details/sf.-mochie

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-mochie

***

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Mochie:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-sfin%C5%A3it-muc-Mochie-(11-mai)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Mochie+

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Mochie

&&&

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Mochie, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat de Dumnezeu insuflate spre suirea privirii la cele înalte pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1

Irmos: Deschide-voi gura mea şi se va umplea de Duhul şi cuvânt răspunde-voi Împărătesei Maice şi mă voi arăta luminat prăznuind şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Păzeşte Stăpâne cetatea Ta, pe care o ai întărit cu turnuri şi o ocroteşte de vrăjmaşii de alt neam şi de războaie dintre neamul ce este în ea, de sabie şi nemişcată de cutremur şi o fereşte de moarte şi de foc şi de foamete.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îndreptează-mi, fericite, slăbiciunea cugetului meu, către lăţimea laudelor tale şi trimite lumină inimii mele, ca să laud pomenirea ta cea purtătoare de lumină şi mărită, mucenice prea lăudate.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu fierul şuviţându-te şi de foc topindu-ţi-se grăsimea, te-ai făcut mai lămurit decât aurul şi pecete patimilor lui Hristos şi credinţei ajutor, de Dumnezeu fericite Mochie.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca pe o stea mult luminoasă te cunoaşte pe tine Biserica, ca pe unul ce cu lumina patimilor tale luminezi temeiul ei, fericite Mochie prea înţelepte, podoaba mucenicilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu sângiurile tale ai înecat necredinţa şi cu nevoinţele tale cele de luptă ai rănit pe vrăjmaşul şi arzându-te de foc, ai ars toată deşertăciunea necredincioşilor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pricină de bucurie te-ai arătat nouă Preacurată, ca una ce ai primit toată plinirea Dumnezeirii pentru aceea toţi dintr-un glas strigăm ţie împreună cu îngerul: Bucură-te ceea ce eşti de Dumnezeu dăruită.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu întru înţelepciune...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea Ta Stăpâne, împărăteasa cetăţilor lăudându-se întru Tine, Ţie împăratului şi Dumnezeului Ţi-a închinat ziua ei cea mântuitoare.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu puterea Crucii întărindu-ţi slăbiciunea ta, Mochie, fără îndoială ai mers către chinuri şi către lupte pentru aceea ai surpat pe şarpele cel cu laudă mare.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin moartea cea vremelnică ai câştigat laudă nemuritoare, prin durerile trupului ai aflat desfătarea cea veşnică, precum ai poftit, mucenice nebiruite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Prin dragostea cea desăvârşită de la stricăciune către nestricăciune te-ai mutat şi ai încăput bucurându-te, făcându-te părtaş îngerilor Mochie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înţelepciunea lui Dumnezeu aflându-te pe tine locaş prea curat, S-a întrupat din prea curate sângiurile tale şi după naştere te-a arătat nestricată.

Irmosul: Nu întru înţelepciune şi în putere şi în bogăţie ne lăudăm, ci întru Tine, înţelepciunea Tatălui cea ipostatnică Hristoase, că nu este sfânt afară de Tine, Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce şade în slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit, Dumnezeu cel Preaînalt, prin palmă curată şi a mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase puterii Tale!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-se cu sceptrul împărăţiei cetatea Ta, la Tine şi-a pus acum toată nădejdea Mântuitorule pe care păzeşte o Împărate a toate şi o scapă din nevoi şi de la vrăjmaşii cei răi.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Strujindu-ţi-se trupul peste tot te-ai dezbrăcat de hainele cele de piele ale omorârii celei de de mult şi te-ai îmbrăcat cu podoaba nestricăciunii şi te desfătezi, de lemnul vieţii veselindu-te.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Adâncimea necredinţei nici cum nu te-a înecat, căci Ziditorul cu mâna Lui cea tare te-a mântuit pe tine, râurile chinurilor nu au mişcat turnul sufletului tău cel nestrămutat, înţelepte Mochie.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Împodobindu-te cu vederea cea bună a virtuţilor, prea mărite, te-ai luminat cu durerile pătimirii celei făcătoare de virtuţi şi răbdând zdrobiri şi răni, te-ai asemănat îngerilor ca un fără de trup.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cel ce a zidit toate cu voirea Lui şi-a zidit Lui-şi trup din sângiurile tale şi unul în două firi Se naşte, Maică Fecioară, mântuindu-ne pe noi cu bunătatea Sa.

Cântarea a 5-a

Irmos: Tu, Doamne, Lumina mea în lume ai venit, Lumina cea sfântă, care întorci din întunericul necunoştinţei pe cei ce Te laudă pe Tine cu credinţă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea Ta avându-Te pe Tine, Hristoase, scăpare tare, la Tine se pleacă şi întărindu-se cu credinţa Ta, se împuterniceşte pururea.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu sângiurile tale s-a sfinţit pământul, fericite, cu rănile tale s-a rănit mulţimea demonilor, cugetătorule de Dumnezeu, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cinstita Biserică avându-te pe tine mărgăritar luminos şi cinstit, în stema sa se înfrumuseţează, prea fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mucenicul tău câştigându-te pe tine puterea cea ţiitoare asupra vrăjmaşului celui nevăzut, puterea acestuia cea fără tărie o a surpat Hristos.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe Lumina cea mai presus de ani, pe strălucirea Tatălui ne-ai născut nouă mai presus de cuvânt, făcându-Se om, din bogăţia bunătăţii, prea curată Fecioară.

Cântarea a 6-a

Irmos: Jertfi-voi Ţie cu glas...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea, împărăteasa cetăţilor, astăzi ţi-a închinat Ţie, Mântuitorule, toată întărirea ei, pe care să o păzeşti nevătămată de tot felul de răutate.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragoste şi cu nădejde şi cu credinţă, Cel mare, care dă răsplata, a într-armat pe ostaşul cel tare al dreptei credinţe pentru aceasta a surpat tăria înşelăciunii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Despărţitu-ţi-ai cugetul de dragostea cea către trup şi cu voire necurmată uitându-te la frumuseţea Mirelui, întru nimica ai socotit chinurile, prea lăudate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Adâncul muceniciei neudat ai trecut şi către limanurile cele bune şi cele de sus cu toată avuţia ai ajuns, primind cununa biruinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Ceea ce ai născut pe Hristos, Cel ce este adâncimea milostivirii, scoate-mă din adâncimea păcatelor, ca una ce singură eşti milostivă şi mă mântuieşte de vătămarea cugetelor celor potrivnice.

Irmosul: Jertfi-voi Ţie cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curăţindu-se, cu sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

Condac, glasul al 2-lea:

Podobie: Pe întărirea dreptei credinţe...

Într-armându-te cu pavăza dreptei credinţe, taberele necredincioşilor le-ai sfărâmat, sfinţite mucenice şi cunună de la Domnul ai primit, Mochie pentru aceasta şi cu îngerii bucurându-te, izbăveşte de primejdii pe cei ce te laudă pe tine, rugându-te neîncetat pentru noi toţi.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldeii care fără dreptate vânau pe cei drepţi, Prea lăudate Doamne, binecuvântat eşti Dumnezeul părinţilor noştri.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Această cetate a Ta, Hristoase, pe care o ai întărit cu turnuri, păzeşte-o de foamete şi de moarte şi de toate războaiele şi de necazuri, ca să strige Ţie cu mulţumită: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aruncându-te în cuptor, ai aflat răcoritor pe Cuvântul, cel ce a izbăvit pe cei trei tineri în chip îngeresc, strigând, prea fericite: Dumnezeul părinţilor noştri bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împotriva săbiilor şi focului şi a uneltelor celor fierestruitoare, ai stat bărbăteşte mucenice, întărindu-te cu putere dumnezeiască şi cu veselie strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu râurile sângiurilor tale ai stins văpaia înşelăciunii, iar cu focul răbdării ai ars uscăciunile cele aprinse ale idolilor, cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine pururea Fecioară izvorul cel nemuritor, ca pe una ce ai născut nouă apa cea de iertare, pe Iisus Hristos, te lăudăm strigând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cetatea cea care stăpâneşte acum toate cetăţile, ţi-a închinat întărirea ei puterii Tale, Stăpâne, pe care o şi păzeşte nevătămată pururea de nădejdile tuturor neamurilor, căci strigă Ţie cu credinţă, îndurătorule şi Te binecuvântează pe Tine Hristoase în veci.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Roşind porfira din sângiurile tale şi îmbrăcându-te cu ea, în loc de sceptru purtând arma cea nebiruită, Mochie, împărăţeşti împreună cu Împăratul a toată lumea, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca soarele astăzi a răsărit în lume pomenirea chinuirii tale, luminând pe toţi, bolile izgonind şi ferindu-ne de răutatea demonilor, întru care cu bucurie te lăudăm, Mochie mărite, lăudând pe Hristos în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cu sângele pătimirii tale alcătuindu-ţi căruţa, de Dumnezeu înţelepţite, te-ai ridicat către cele cereşti şi ai ajuns către Cetele puterilor celor înţelegătoare şi către cetele răbdătorilor; cu care împreună stând înaintea Treimii, roagă-te pururea pentru cei ce te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Întru tine s-au văzut cărările Împăratului puterilor celui mare, uşă cerească, Fecioară neispitită de nuntă, ceea ce ai ridicat de pe pământ frământătura oamenilor pentru aceea pe tine Fecioară te lăudăm şi te prea înălţăm în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L prea înăltaţi întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva prin boala...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Păzeşte cetatea Ta, Mântuitorule, izbăvind-o de toate întâmplările, dând poporului biruinţe, supunând trufia vrăjmaşilor, prin rugăciunile Celei ce Te-a născut pe Tine mai presus de fire şi ale sfinţilor Tăi, mult-Milostive.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Făcându-te fericit şi plin de lumină şi cinstindu-te cu patima, ai încăput înlăuntrul cămării celei de Mire, veselindu-te împreună cu fecioarele cele înţelepte şi priveşti frumuseţea cea neasemănată, ale cărei arătări le-ai avut mai dinainte.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Mochie, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Pătimind mai înainte într-alte cetăţi ai ajuns la cetatea Bizanţ, mucenice pururea pomenite, întru care ai primit sfârşitul nevoinţelor tale şi cununa biruinţei, ca un pătimitor nebiruit pe care păzeşte-o prin rugăciunile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aflat-ai împărăţia cea nemişcată ca o răsplătire după adevăr a durerilor tale şi întărindu-te cu dorirea te-ai apropiat către pomul vieţii, prea fericite, făcându-te părtaş lui Dumnezeu, mucenice, vrednicule de minuni Mochie.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Urmând cuvintelor tale totdeauna te slăvim pe tine, o, Fecioară, căci pe Cuvântul, care a strălucit din Tatăl mai înainte de veci, L-ai născut nouă în chip de negrăit, precum a binevoit; pe care după vrednicie îl slăvim.

Irmosul: Eva, prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus, iar tu Fecioară de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla purtării în pântece, lumii binecuvântarea ai înflorit pentru aceasta toţi te slăvim.

Sedelna, glasul al 4-lea:

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Stea ai răsărit de la apusuri pătimitorule şi ai luminat toată lumea cu lucirea dumnezeieştilor tale chinuri şi ajungând legat la împărăteasa cetăţilor, te-ai dezlegat prin sabie, fericite şi te-ai suit către cetatea cea de sus, ca să fii cu Hristos, mărite Mochie.

***

Pe vremea împărăţiei lui Diocleţian, fiind antipat în Europa, Laodichie şi Maxim şi pretutindeni neîncetând prigoana împotriva creştinilor, era ***un preot al Sfintei Biserici a lui Dumnezeu cu numele Mochie, în cetatea Amfipoli, care este în latura Macedoniei.***

Acela, pe când cei necredincioşi săvârşeau spurcatul praznic al necuratului şi păgânescului zeu Dionis, aprinzându-se cu râvnă după Hristos Dumnezeu, a stat în mijlocul poporului şi a strigat, zicând: ***"Vedeţi şi ascultaţi oameni amăgiţi: Până când veţi rătăci în întunericul îndrăcirii de idoli nebuneşti? Până când nu înţelegeţi pierzarea voastră şi nu vă îngreţoşaţi de înşelăciunea voastră cea diavolească? Întoarceţi-vă şi cunoaşteţi pe Stăpânul Dumnezeu, Cel arătat prin Unul născut Fiul Lui, Domnul nostru Iisus Hristos, Care cu lumina adevărului a luminat întunecimea neştiinţei".***

Acestea şi mai multe altele le grăia fericitul Mochie, nu odată, ci în toate zilele, intrând în popor, cu mare glas mustra rătăcirea închinării de idoli, iar pe Hristos, adevăratul Dumnezeu, Îl propovăduia.
Dar cetăţenii cei orbiţi cu nebunia, neluând aminte la folositoarele cuvinte ale învăţătorului celui insuflat de Dumnezeu, îşi săvârşeau înainte necurata lor prăznuire.

În acest timp, a venit de la Apolonia, cetatea Macedoniei, în Amfipoli, un antipat cu numele Laodichie, care aducea jertfă lui Dionis. El s-a înştiinţat că Mochie, slujitorul lui Hristos, pe mulţi i-a întors de la prăznuirea lui Dionis. De aceea, necredincioşii cleveteau asupra sfântului, zicând: "Aici este un învăţător creştin, care cu învăţături străine amăgeşte poporul, ca să creadă în Omul Cel răstignit şi omorât şi mulţi ascultându-i amăgirile lui, s-au întors de la zeii noştri, deci de nu veţi opri învăţătura aceea, toată cetatea se va duce în urma lui şi vor fi în deşert jertfele cele făcute zeilor".

Atunci antipatul, umplându-se de mânie, a poruncit să prindă pe sfânt. Deci, şezând la judecată şi punând înaintea lui pe mărturisitorul lui Hristos, a zis către dânsul: *"Spune-mi cine eşti tu, cel ce nu voieşti să jertfeşti, ca noi, zeilor; iar pe cei ce jertfesc îi îndărătniceşti şi-i abaţi de la închinăciunea lor?"*

Sfântul Mochie a răspuns: "Neştiutorule, cel ce nu cunoşti adevărul, pentru ce întrebi de acelea pe care nu poţi a le înţelege? Adună-ţi întâi gândurile minţii tale şi cunoaşte adevărul, că eu, învăţând Sfânta Scriptură, am cunoscut cum că idolii păgânilor sunt diavoli şi nădejdea cea către dânşii este deşartă".

Laodichie a zis: *"Văd că ai învăţat multe a grăi".*

Mochie a zis: ***"Din multa noastră grăire se învaţă adevărul, pe care, ca să-l înţelegi, ascultă cele ce zic: "Zeii cărora vă închinaţi sunt diavoli muţi şi surzi".***

Laodichie a zis: *"Jertfeşte zeilor ca să-ţi dobândeşti viaţa ta, pe care singur de voie ai gândit să o pierzi".*

Răspuns-a sfântul: ***"O, antipate, moartea cea pentru Hristos îmi este mie mare câştig!"***

Atunci antipatul, suflând cu mânie, a poruncit să spânzure pe Sfântul Mochie în pielea goală şi cu unghii de fier să-i strujească trupul lui până la oase, de la cap până la picioare.

Strujindu-l, sfântul striga către Dumnezeu, zicând: ***"Stăpâne, Cel ce împărăţeşti în veci şi străluceşti cu razele dreptăţii, arată robilor Tăi dumnezeirea Ta şi dă-mi mie ca fără de împiedicare să mă nevoiesc pentru poruncile Tale".***

Deci, slujitorii aceia au muncit mult pe sfânt, până ce au ostenit. Atunci muncitorul, mâniindu-se asupra lor, a poruncit să-i gonească pe dânşii ca pe nişte leneşi şi neputincioşi; iar pe mucenic, dezlegându-l, l-a pus iarăşi înaintea sa. Şi a stat sfântul mai tare cu trupul şi mai îndrăzneţ în mărturisirea adevărului, slăvind pe Dumnezeu cu mare glas.

Deci, a zis către dânsul Laodichie: *"Jertfeşte zeului Dionis, ca să te izbăvesc pe tine de răutăţile cele multe".*

Mucenicul a răspuns ***"Oare ţi se pare a fi Dumnezeu, idolul cel ce este nemişcat şi fără de glas şi făcut cu meşteşug de mâini omeneşti? O, rătăcitule slujitor al diavolului, oare nu vezi că n-a slăbit trupul meu de muncile tale şi n-am simţit durerea în bătăi, pentru că toată puterea ta este deşartă?"***

Auzind acestea Laodichie, a zis: *"Această neslăbire a ta în munci, nu este din puterea Dumnezeului tău, ci din meşteşugul cel vrăjitoresc. Deci, voi porunci să te ardă pe tine în foc, ca toate alcătuirile şi încheieturile tale să se facă cenuşă şi să se arunce în vânt".*

Deci, îndată a poruncit muncitorul să ardă un cuptor mare cu smoală, cu cârlţi şi cu vreascuri. Şi, făcându-se aceasta, flacăra cuptorului ieşea la o înălţime ca de şaizeci de coţi, încât se întunecase văzduhul de fum. Atunci Laodichie a zis către sfânt: *"Jertfeşte zeului Dionis".*

Iar mucenicul tăcea.

Şi iarăşi a zis muncitorul: "Până când vei petrece în nesupunerea ta? Vezi focul cel gătit pentru tine! Deci, cunoaşte puterea zeului Dionis şi te închină lui".

Răspuns-a sfântul: "Ţi-am zis ţie, o, antipate, că nu mă voi închina pierzătorului de suflete omeneşti, cel surd, orb şi mut. Să ştii că cel ce se numeşte de tine Dumnezeu, nu este Dumnezeu, ci idol".

Răspuns-a Laodichie cu mânie: *"O, blestematule, au doar acela este idol, care are întru sine putere dumnezeiască? Pentru că puterea aceea ce este în el, primeşte de la noi jertfe şi ne dăruieşte nouă mântuire".*

Zis-a către dânsul sfântul: "Oare vei voi ca, apropiindu-mă, să jertfesc dumnezeului tău şi toţi, văzându-mă aducând jertfă, să cunoască puterea lui Dionis?"
Laodichie a zis: *"Închină-te şi jertfeşte şi atunci vei cunoaşte puterea aceluia".*

Deci, intrând Sfântul Mochie în capiştea idolească, s-a însemnat cu semnul Sfintei Cruci şi într-armându-se astfel cu arma lui Hristos asupra diavolului, a stat unde era idolul lui Dionis întărit şi s-a rugat către adevăratul Dumnezeu, zicând: ***"Stăpâne, Cel ce ţii toată făptura şi toate le-ai zidit prin Hristosul Tău; Cel ce ai ruşinat pe diavolul cel înstrăinat de adevărul Tău şi ai dăruit fericirea înţelepciunii celor ce se tem de Tine, Doamne şi cinstesc numele Tău cel sfânt; Cel ce ai sfărâmat idolii Babilonului şi ai arătat adevărata credinţă a proorocului Daniil, Cel ce ai făcut zadarnic urâtul altar idolesc prin cei trei tineri ai Tăi şi ai stins văpaia focului în cuptor; Cel ce ai înecat pe învârtoşatul Faraon în adâncul mării, Cel ce ai ascultat rugăciunile lui Moise şi ai scos prin toiag apă din piatră; Tu, Cel ce eşti acum şi ai fost şi mai înainte şi vei fi Împărat veşnic, auzi-mă pe mine robul Tău, că iată mă rog Ţie; vino în ajutorul meu şi arată puterea Ta acelora care socotesc adevărul drept minciună, să Te cunoască pe Tine unul, adevăratul şi veşnicul Dumnezeu şi să izgonească întunericul rătăcirii închinării de idoli!"***

Astfel rugându-se, a strigat cu mare glas către idol, zicând: ***"Dionise, netrebnic şi deşert, mut şi surd, îţi poruncesc ţie, în numele cel mare şi prea slăvit al Hristosului meu, Cel ce locuieşte întru cei de sus, să cazi din întărirea ta şi să te întinzi pe pământ, ca să se arate la toţi neputinţa ta".***

Deci, îndată s-a cutremurat pământul şi capiştea şi a căzut idolul cu mare zgomot, risipindu-se ca praful şi au fugit afară toţi cei ce erau acolo de frică şi se mirau de lucrul ce se făcuse.

Atunci Sfântul Mochie a zis către antipatul Laodichie: "Iată, vezi înşelăciunea diavolească care afundă pe oameni în moarte; deci, vino şi adună praful zeului tău spre care ai nădăjduit şi cunoaşte în ce fel de pierzare stai".

Iar Laodichie s-a mâhnit foarte, fiindu-i jale de idolul lui, Dionis şi îndată a poruncit ca, bătând pe sfânt, să-l arunce în cuptorul cel ars.

Deci, fiind sfântul aruncat în foc, stătea în mijlocul văpăii ca într-o grădină frumoasă şi cânta binecuvântând pe Dumnezeu. Acolo se vedeau, împreună cu dânsul cântând trei bărbaţi, între care unul era luminos la faţă ca soarele şi a cărui strălucire covârşea lumina focului.

Iar Sfântul Mochie zicea în foc: "Îţi mulţumesc, Stăpâne, Dumnezeul părinţilor noştri, Căruia toate se supun! Bine eşti cuvântat, Doamne al puterilor, Făcătorul tuturor oştilor cereşti, Cel lăudat de gurile Sfinţilor Arhangheli, care au fost de faţă în văpaie cu cei trei tineri şi Tu Te-ai văzut al patrulea! Rogu-mă Ţie, Mântuitorul meu, revarsă văpaia cea înfocată a acestui cuptor aprins şi arde pe antipatul acesta. Pune asupra lui mânia Ta cea nesuferită şi pierde-l cu iuţimea Ta, ca toţi să ştie că Tu eşti în cer, Unul Adevăratul Dumnezeu".

Îndată văpaia din cuptor s-a întins până la antipat, arzându-l şi prefăcându-l în cenuşă împreună cu zece ostaşi, care stăteau înaintea lui, încât n-a rămas nici o părticică din trupurile lor, pentru că mânia lui Dumnezeu i-a pierdut. Tot poporul care era acolo s-a înfricoşat şi a fugit departe de cuptor, iar sfântul a ieşit din foc întreg şi nevătămat.

După o minune prea slăvită ca aceasta, Talasie, mai marele cetăţii, umplându-se de mânie, a prins pe Sfântul Mochie şi l-a închis în temniţă. După douăzeci de zile a venit în cetatea aceea alt antipat, cu numele Maxim şi înştiinţându-se de sfânt şi de pieirea lui Laodichie, s-a sfătuit cum ar putea să piardă pe mucenic. Deci, şezând la judecată într-un loc înalt, la vederea tuturor, a pus de faţă pe robul lui Hristos şi a zis către el: *"Spune-mi numele şi naşterea ta".*

Sfântul a răspuns: "De voieşti să ştii neamul şi numele meu, află că tatăl meu se numea Evfratie, iar maica mea, Evstatia, care curăţindu-mă cu Sfântul Botez, m-au numit Mochie. Ei m-au crescut în dreapta credinţă creştinească,

învrednicindu-mă de rânduiala preoţească în Biserica lui Hristos, Dumnezeul meu şi acum, iată, m-am apropiat de bătrâneţe".

Iar Maxim a zis: *"Ce au fost părinţii tăi?"*

Răspuns-a sfântul: "Tatăl meu a fost cetăţean al marii cetăţi Roma, cinstit cu rânduiala ostăşească, iar maica mea a fost fiica antipatului Lampadie".

Zis-a Maxim: *"Dacă eşti de aşa neam cinstit, cum te-ai dat la vrăjitorie, care lucru nu este cuviincios acesteia şi ai sfărâmat pe marele zeu Dionis şi pe antipatul Laodichie, prietenul împărătesc, l-ai ars şi ai făcut deşarte jertfele de prăznuiri?"*

Răspuns-a Sfântul Mochie: "Nu eu, ci Atotputernicul meu Dumnezeu, Domnul nostru Iisus Hristos, a sfărâmat idolul cel fără de suflet al lui Dionis şi a ars cu focul mâniei Sale pe vrăjmaşul Său, Laodichie; iar eu, cu frică slujind Stăpânului meu din toată inima, mărturisesc cu gura mea prea sfânt numele Lui".

Maxim a zis: *"Încetează de la nebunia ta şi apropiindu-te, jertfeşte lui Apolon, ca să nu mori rău".*

Mucenicul a zis: "Rău voi muri dacă voi uita facerile de bine şi scutirile adevăratului Dumnezeu, jertfind acelor care sunt idoli".

Atunci Maxim a poruncit să lege pe mucenic de două roţi, ce erau rânduite spre muncire, ca, întorcând roţile, să-l sfărâme şi să-i rupă încheieturile.

Dar sfântul, muncindu-se, zicea: "Cât de dulce este dragostea cea către Dumnezeu", iar către muncitori zicea: "Fă cu sârguinţă voia tatălui tău, diavolul, pentru că doresc tot felul de munci şi de morţi pentru Hristos, Dumnezeul meu".

După aceea s-a rugat, zicând: ***"Stăpâne, dătătorule al gândurilor celor curate, ajutătorule, sprijinitorule şi izbăvitorul meu, mulţumesc Ţie, că m-ai învrednicit pe mine nevrednicul a intra în nevoinţa aceasta şi mi-ai ajutat asupra diavolului. Tu eşti Dumnezeu, Cel ce întăreşti mintea mea, ca să nu o biruiască gândurile cele necurate; fă ca să se îndulcească întru Tine, Făcătorul meu, că mare este numele Tău, celor ce Te iubesc pe Tine".***

Rugându-se astfel sfântul s-au sfărâmat roatele şi dezlegându-se, era sănătos. Şi s-au mirat de această minune toţi cei ce priveau; iar muncitorul s-a ruşinat că nu a

biruit şi aprinzându-se de mânie asupra mucenicului, a poruncit să-l arunce în temniţă.

După trei zile, scoţându-l la privelişte, l-au dat fiarelor să-l mănânce, dând drumul la doi lei ce răcneau de foame. După ce leii s-au apropiat de mucenic, s-au plecat înaintea lui şi cuprinzându-i picioarele, i le lingeau, ca şi cum le-ar fi sărutat.

Poporul, văzând acestea, a strigat: "Să se elibereze dreptul acesta, pe care Dumnezeu îl iubeşte şi fiarele îl cinstesc".

Atunci antipatul Maxim a trimis pe mucenic la ighemonul Filipisie din Perint, cetatea Traciei, care acum se numeşte Eraclea, scriind toate cele ce s-a făcut cu dânsul. Acel ighemon, ţinând pe sfânt în temniţă opt zile, a poruncit să-l ducă în Bizanţ, ca acolo să i se taie capul.

După ce l-a dus la locul cel de tăiere, mucenicul, ridicându-şi ochii spre cer, a zis: ***"Bine eşti cuvântat, Doamne, Cel ce ai zidit veacurile şi aduci la săvârşire nevoinţele sfinţilor, primeşte în pace sufletul meu!"***

Atunci s-a auzit glas din cer, zicându-i: "Bucură-te, Mochie, nevoitorule cel bun, care arătat ai biruit puterea muncitorului! Vino şi te sălăşluieşte împreună cu părinţii tăi în împărăţia cerească. Fiindcă te-ai ostenit în lume, acum odihneşte-te şi te veseleşte în cer".

Astfel i s-a tăiat capul Sfântului Mochie, mucenicul lui Hristos, săvârşindu-şi nevoinţa sa cea purtătoare de chinuri în a unsprezecea zi a luni mai, în care zi, binecredinciosul împărat Constantin îi făcea praznic, zidind o biserică în numele lui, unde a pus cinstitele lui moaşte şi în ziua pomenirii lui a făcut înnoirea cetăţii, pe care a numit-o cu numele său, Constantinopol.

Deci, dacă cineva prăznuieşte sfânta pomenire a mucenicului lui Hristos, Mochie, să creadă că va avea parte cu el de darul Domnului nostru Iisus Hristos, căruia, împreună cu Tatăl şi cu Sfântul Duh, se cuvine cinste, slavă şi închinăciune în vecii vecilor. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului mucenic Mochie)